

Một thời, một nơi chốn nào đó, trong đời sống ngôn ngữ dân gian lại nảy sinh ra một số tiếng lóng, một số thành ngữ, một câu hát nào đó theo câu hát chính phorm, hầu hết là để châm biếm, trào nhại cợt, hay có khi là để răn đe, tìm sự hoàn thiện trong cuộc sống, chúng chỉ sống một thời rồi bị biến mất, nhưng chúng cho đời đi “tiếng lóng” khác để thay thế. Do đó, vì cghi chúng lại để để vui chơi hay phục vụ nghiên cứu văn hóa dân gian, chúng có giá trị, khi ghi rõ để nh và để a lý và thi gian.

Thành Sài Gòn vào thập niên 60, thành hành một chùm tiếng lóng “sóc mỳ” để thay nói bậy bạ hay chuyện không thật. Ph biến đời này, một nhà sĩ đã chọn làm đề tài cho một bài hát để phục vụ “Sóc mỳ mà buồn, buồn chi buồn đi Tám”.

Nhưng câu chuyện thuộc loại tiếng lóng đó xuất hiện vào thời buổi Sài Gòn bấp bém chiếm, Tây - M nhieu nhúng, quê hương chỉ tranh buồn phiến; “sóc mỳ” đã trở thành bút hiu của một chuyên mục phiếm luận trên báo, sau đó một kẻ thu thuế sấm xuất còi ô tô đã chọn ra một điu còi ô tô, bấp bém còi là kêu vang trên phố một dòng nhà còi auto 9 nút “tính tính tè tè, tè ti tè ti té”, làm cho đời phục càng náo loạn hơn.

Trước đó cũng có bài ca Diêm xà của Trữnh Công Sơn mà sinh ra cụm từ tiếng lóng “xà rì Diêm rì”, mà khi có ai lập lại một đòi hỏi nào đó, mà người nghe muốn gọt phăng đi.

Theo d u th i gian: Sài Gòn l ́ng

Tác Giả: Lê Văn Sâm

Thứ Hai, 25 Tháng 5 Năm 2009 03:49

